

کشوری که ۱۰۰۰ معلم آن در زندان‌اند، ویران است

روز چهارشنبه ۲۱ مردادماه، معاون حقوقی و امور مجلس وزارت آموزش و پرورش در گفت‌وگو با خبرنگاری فارس، از زندانی بودن، هزار معلم در زندان‌های جمهوری اسلامی خبر داد. وی به تعداد فرهنگستانی که به دلایل مختلف در زندان هستند اشاره کرد و گفت: "آن میزانی که سازمان زندان‌ها به آموزش و پرورش اعلام کرده است، حدود یک هزار معلم زندانی داریم." اما اتهام این همه معلم که در زندان گرفتارند، چیست؟ وی افزود: "در بین این افراد معلمانی هستند که بدهکار، ورشکسته، مالباخته و افرادی که در اثر مشکلات خانوادگی موضوعاتی برای آن‌ها به وجود آمده هستند که در مجموع یک هزار نفر هستند."

معاون حقوقی وزارت آموزش و پرورش، البته در مورد ده‌ها معلمی که به اتهام دفاع از حقوق و منافع معلمان دستگیر و محکوم شده‌اند، چیزی نگفت. اما اشاره وی به همین موارد ذکر شده، به قدر کافی گویا است که چرا این معلمان در زندان به سر می‌برند. همه این موارد به مشکلات مالی اشاره دارد که عموم معلمان ایران با آن مواجه‌اند. صدها هزار معلم، همانند میلیون‌ها کارگر، در فقر به سر می‌برند. حتی بر طبق گزارش‌هایی که بانک مرکزی و مرکز آمار رژیم در مورد متوسط هزینه‌های یک خانوار شهری انتشار داده‌اند، اکثریت معلمان زیر خط فقر زندگی می‌کنند.

بسیاری از معلمان که باید وقت آزاد خود را صرف مطالعه و ارتقای سطح دانش خود کنند، به ناگزیر، برای نجات از این وضعیت وخیم مادی و معیشتی، شغل دومی را برگزیده‌اند که اغلب مرتبط با حرفه معلمی آن‌ها نیست. اکنون دیگر مدت‌ها است که در نتیجه رشد افسارگسیخته تورم، شغل دوم هم پاسخگوی نیازهای معیشتی معلمان و خانواده‌های آن‌ها نیست. قرض گرفتن، خریدهای اقساطی، گرو گذاشتن اموال و داروندار، سرانجام به بدهکاری‌های غیرقابل پرداخت و زندان می‌انجامد که اکنون گروهی از معلمان در نتیجه آن در زندان به سر می‌برند. همین وضعیت وخیم مادی و معیشتی به مشکلات خانوادگی منجر می‌گردد که معاون حقوقی آموزش و پرورش به عنوان مورد دیگری به آن اشاره می‌کند.

در کشوری که یک مشت دزد و غارتگر بر آن حاکم باشند، وضع بهتر از این نمی‌شود که ۱۰۰۰ معلم عمدتاً به علت مشکلات مالی در زندان به سر برند. در طول استقرار جمهوری اسلامی تریلیون‌ها تومان فقط از بابت فروش نفت به غارت رفته است. هرگاه که اختلافات باندهای درون هیئت حاکمه تشدید می‌شود، خودشان تعدادی از این دزدی‌های تریلیونی را برملا می‌کنند. همه‌ساله میلیاردها دلار از ثروت کشور صرف هزینه‌های ارگان‌های سرکوب و جاه‌طلبی‌های توسعه‌طلبانه رژیم برای کمک به مرتجعین اسلام‌گرای منطقه و جهان می‌شود، اما میلیون‌ها کارگر، معلم، پرستار، بیکار و تهیدست در فقر به سر می‌برند.

دستمزد کارگران و حقوق معلمان به قدری ناچیز است که فقط جوابگوی هزینه‌های ده روز اول هرماه است. از اواخر سال گذشته، معلمان معلمان در اعتراض به این وضعیت اسفبار، چندین اعتصاب را در سراسر ایران برای افزایش حقوق و دیگر مطالبات سازمان داده‌اند، اما رژیم کمترین پاسخی به این مطالبات نداده است. بالعکس تعدادی از فعالان صنفی معلمان را به جرم دفاع از خواست‌های برحق معلمان دستگیر و روانه زندان کرده است.

این یک ننگ بزرگ است که در یک کشور، هزار معلم مستثنا از هر اتهامی که داشته باشند، در زندان به سر برند. بعید است در سراسر جهان، کشوری را پیدا کرد که معلمان آن در این ابعاد زندانی باشند. کشوری که هزار معلم آن در زندان‌اند، چیزی جز یک ویرانه نیست. دولت دینی شیعه‌مذهب حاکم بر ایران، جز این رسالتی نداشته و نخواهد داشت که از هر جهت ویرانی و تباهی به بار آورد. راه رها شدن از فجایع جمهوری اسلامی، تشدید مبارزه است. راه دیگری وجود ندارد. این رژیم را باید سرنگون کرد و به زباله‌دانی تاریخ سپرد.

سرنگون باد رژیم جمهوری اسلامی - برقرار باد حکومت شورایی

نابود باد نظام سرمایه‌داری

زنده باد آزادی - زنده باد سوسیالیسم

سازمان فداییان (اقلیت)

۲۱ مرداد ۱۳۹۴

کار - نان - آزادی - حکومت شورایی